

JUTRO

NEODVIŠEN POLITIČEN DNEVNIK

Uredništvo in upravnništvo v Trstu: ulica S. Francesco d'Assisi 20 — v Ljubljani: Poljanska cesta 7.

Pesamezna številka 4 vinarje.
Naročnina v Trstu-Ljubljani mesečno K 1.20; po pošti mesečno K 1.50; četrletno K 4.50; polletno K 9.—; celoletno K 18.—; za inozemstvo celoletno K 28.—.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Oglasi: 3 vinarje 1 mm. visokosti šesterostolpne vrste. — Za odgovor je priložiti znamko.

Cestni vagabund.

„Dan“ ne odgovarja, ker ima slabo vest in zato je bolje, ako molči. Kaj hoče govoriti Jaka Dimnik in kaj more odgovorjati Adolf Ribnikar? Samo potrditi bi morala ono, o čemur je prepričana vsa slovenska javnost in vse slovensko občinstvo: da sta storila nekaj, česar ne moreta opravičiti.

Ali taka-le dva gentlemana hočeta vseeno opravičiti svoje početje, hotela sta opravičiti ustavitev tiska „Jutra“ v „Učiteljski tiskarni“ in ustanovitev „Dneva“, ali prvi in glavni njun argument je popolnoma ponesrečen, ker je — psotka in na psotke ne da pri nas nihče ničesar več.

Cestnega vagabunda sta me imenovala v „Dnevu“ med vrsticami Jaka Dimnik in mladinski gromovnik Dolfe Ribnikar! To je vse, kar sta mi mogla odgovoriti in to je zelo malo, ker ako me psuje ta taki dve kapaciteti kot sta Jaka Dimnik in Dolfe Ribnikar, je to sicer dokaz, da imam sovražnike, ali — zelo slabe in neznatne sovražnike, ki ne pomenijo nič in ki so prišli na površje samo slučajno, največ s pomočjo hinavstva in intrig, ker „intriga naš je ideal —“

Seveda, Jaka Dimnik ni cestni vagabund. Postal je po milosti božji — drugače si tega ne morem razlagati — vodja mestne ljudske šole v Ljubljani, prestavil je iz nemščine nekaj pedagoških del in jih izdal v slovenskem jeziku kot svoja originalna dela, dobil je obsežen trebušček, postal občinski svetnik in — miren državljan. Ima sina, ki je ravnotako nezmožen in domišljjav kot on, s kratka, nihče mu ne more ničesar očitati, posebno ker je še predsednik nadzorstva „Učiteljske tiskarne“ in pri „Dnevu“ Ribnikarjev šef.

Ribnikar tudi ni cestni vagabund. Končal je študije na živinozdravniški šoli na Dunaju, kjer se je naučil zdraviti krave in teleta, potem je pa dobil takoj mastno službo na ljubljanskem magistratu kot tržni nadzornik, katero službo vrši sedaj v Franciškanski ulici, v uredništvu „Megle“, deželni poslanec je, za njegove neumnosti ga štiti poslanska imuniteta, trebušček ima tudi že in tako lahko reče, da ni cestni vagabund in da je — resen.

Jaz sem pa cestni vagabund, ker sem se posvetil žurnalistiki, ker mislim s svojo lastno glavo, ki se močno razlikuje od Dimnikove in Ribnikarjeve glave, hodil sem po svetu, da bi se kaj naučil in — bičal take kapacitete kot sta Jaka Dimnik in Dolfe Ribnikar, ki hočeta napraviti novo stranko, prvi iz svojih učencev na Ledini in drugi — iz svojih pacientov — —

„Resna“ hočeta biti Jaka Dimnik in Dolfe Ribnikar in ne vidita, kako sta pri tem — smešna. Smeje se ne samo vsa Ljubljana, temveč vsa slovenska javnost tej „resnosti“ Jaka Dimnika, predsednika nadzorstva „Učiteljske tiskarne“ in Dolfe Ribnikarja, ljubljanskega mestnega tržnega nadzornika, ker od resnega do smešnega je samo en korak in ta korak sta Jaka Dimnik in Dolfe Ribnikar že zdavnaj napravila, možakarja sta smešna že zato, ker hočeta biti resna.

Časopisje je velemoč in ravno zato ne bi smela imeti pri njem nobene besede človeka Dimnikovega in Ribnikarjevega kalibra. Žurnalist mora nekaj znati, znati več kot zna kak Jaka Dimnik ali Dolfe Ribnikar, žurnalist mora znati vsaj toliko, kolikor zna — cestni vagabund.

— ut.

DNEVNE VESTI.

Petdesetletnica ljubljanske »Narodne čitalnice«. Kot nadaljevanje jubilejnih slavnosti ljubljanske »Narodne čitalnice« se je vršilo v soboto dopoldne ob II. uri v veliki dvorani „Nar. doma“ slavnostno zborovanje, kateremu je prisostvovalo veliko število odličnih gospodov in dam od vseh krajev slovenske domovine, zastopnikov raznih narodnih in kulturnih društev, »Lj. Sokol« z zastavo itd. Slavnostno zborovanje je otvoril predsednik »Nar. Čitalnice« dež. poslanec Višnikar, ki je pozdravil vse navzoče in potem na kratko očrtal zgodovinski razvoj »Nar. Čitalnice«. Govorili so nato dr. Sernec iz Celja za štajerske čitalnice, dr. Stare iz Trsta za primor. čitalnice, posebno še za tržaško čitalnico, ki je najstarejša slov. čitalnica sploh, in slednjič dr. Murnik za Sokola, tega najstarejšega brata čitalnice. Moški zbor Glasbene Matice je nato pod Hubadovim vodstvom zapel novo krasno skladbo dr. G. Kreka »Bratje v kolo se vstopimo«; težavno skladbo je izvajal Matični zbor dovršeno. Slednjič je v slavnostnem govoru g. P. vitez Graselli očrtal pomen ljubljanske »Narod. Čitalnice« in njen razvoj od začetka do današnjih dni. — S tem je bilo slavnostno zborovanje končano. Popoldne je priredil Sokol v telovadnici v Nar. domu javno telovadbo, k kateri pa — žal — nismo dobili vstopnice in zato o nji ne moremo poročati. Zvečer se je razvilo v vseh gorenjih prostorih Nar. doma prav živahno življenje. V veliki dvorani se je začel ob zvokih Slovenske filharmonije ples, ki mu je komaj mogla zadostovati obširna dvorana, v stranskih prostorih pa je bila improvizirana restavracija. Ples je trajal do ranega jutra. V splošnem je bil aranžma jubilejnih slavnosti prav posrečen in slavnosti so se izvršile prav dostojno, kar štejemo v dobro prirediteljem.

Pl. Šuklje — član gosposke zbornice. Iz dobro informiranih krogov se poroča, da bo bivši kranjski deželni glavar pl. Šuklje poklican v gosposko zbornico. Govori se celo, da prihaja zelo resno v vpoštev kot jugoslovanski minister krajan Beležimo to kot kronisti, čeprav se nam vest ne zdi verjetna.

Še niso izbrisani spomini. Pred dobrim letom so vzbudila naša razkritja o Štefetihih in Kregarjevih sleparijah pri volitvah v kranjsko trgovsko in obrtniško zbornico velikansko pozornost in splošno ogorčenje. Kregar in Štefe sta prišla radi tega v sodno preiskavo in tozadevni akti menda še vedno leže pri justičnem ministertvu. Vsa afera torej še ni rešena, a klerikalci so menda že popolnoma pozabili nanjo. Ljudje, ki še vedno niso oprani grdih madežev, skušajo sedaj povodom predstojecih volitev v kranjsko trgovsko in obrtniško zbornico obrniti od sebe pozornost in prikriti zadnje sleparije. Zato vpijejo v „Slovencu“ o vseh mogočih naprednih sleparijah, na katere sami ne verujejo. Poznamo dobro ta manever, poznajo ga tudi napredni volilci in zato ne bodo sedli nanj. Klerikalcem mora iti že silno trda, če skušajo na ta način pridobiti volilce zase. Sleparskim tičkom bo v resnici treba dobro gledati na prste, kajti poštenosti oni ne poznajo. Sveta dolžnost naprednjakov je, da se vsi do zadnjega vdeleže volitev v to tako važno korporacijo in pripomorejo naprednim kandidatom do zmage na vsej črti. Klerikalci hočejo napraviti iz trgovske in obrtniške zbornice popol-

noma politično korporacijo, ki bo vstrezala samo njih strastem, skrb za trgovca in obrtnika pa bi jim bila deseta briga. Zato proč z njimi.

Klerikalnemu časopisju prede slaba. Petkov „Slovenec“ je ves poln agitacije za svojo stranko. Na drugem mestu poročamo o volitvah v trgovsko obrtno zbornico, a tudi glede časopisja tarna. Pravi da bi se moralo vsako klerikalno društvo naročiti na strankine časopise. Ta pa je lepa. Torej niti klerikalna društva ne naročajo klerikalnih časopisov. Potem pa naj se ti strankarji še širokoustijo, koliko store za povzdigo ljudstva. Tu se jasno vidi kako slabotna bi bila ta stranka, ako bi ne bilo tu prižnice, spovednice in farjev. Dočim liberalci vzdržujejo štiri in socialisti en dnevnik, tako krokodili Slovenec, moramo mi z žalostnim srcem gledati, kako gg. kaplani in župniki dajajo našim društvom zastoj naše časopise. Tako ne sme naprej, v vsak dom mora naš časopis. Mi pa pravimo. Le tako! Ko se ljudje navadijo na časopise, potem so itak že napredovali in ni treba mnogo, pa si naroče tudi kak napreden časopis. Mi ne nasprotujemo temu, posebno ne, dokler bo klerikalno časopisje tak šund kot je sedaj, ko se vsakemu količkaj razsodnemu človeku gabi. Višje, k kulturnim in narodnim ciljem pa take „požegnane“ redakcije itak ne morejo. Razveseljivo je tudi dejstvo, da med Slovenci lahko izhaja pet naprednih dnevnikov, edini klerikalni „Slovenec“ pa komaj diha, odkar ne dobiva več 50.000 K. podpore od Pijeve družbe, ter je sploh vprašanje časa, kdaj zaklenka. S časopisjem pri backih ni sreče. Ako vzamemo torej farjem prižnico in spovednico potem bo kmalu konec slavnega „Eselesa“.

Nemško denuncijanstvo. Ljubljanski kazinotje so neprekosljivi v denuncijanstvu. Vsakega količkaj narodno čutečega človeka, četudi nosi vojaško suknjo, skušajo te hijene potom idijotskega „Grazer Tagblatt“ oblatiti, oblatati in denuncirati, češ da uganja slovenski častnik politiko. Poročnik Garzaroli je z Dunaja poslal brzojavno čestitko dr. Tavčarju povodom njegove izvolitve za ljubljanskega župana. Kazinotje so najprvo preštudirali in pretuhtali vojaški šematizem. No našli so več častnikov isteга imena. Ker ne morejo pravega zaslediti, sedaj priliznjeno pozivljejo vojaško oblast, da stvari svojo dolžnost. Kazinotje, ali niste mogoče s to brzojavko, ki je bila priobčena v Narodu, za nos potegnjeni?

Kaj bo z gerentom Oražmom. Čakali in čakali smo, da moščanski gerent Oražem, ki je tako sramotno propadel pri ljubljanskem sodišču s svojo tožbo proti gostilničarju g. Černetu, odloži svoje gerentsko mesto, toda Oražem menda niti ne misli na to. Počakati hoče še na izid pritožbe na deželno sodišče, doživeti mora namreč še drugo brco. Toda kaj briga vse to Oražma. Mož dobro ve, da stoji za njim klerikalni deželni odbor, v katerem ima najtrdnjšo zaslombo. Da le izvršuje svojo klerikalno misijo in pripravlja teren za občinske volitve, pa je vse dobro. Radovedni smo, kaj porečeje k temu Mgščani. Jasno je, da posili-župan Oražem nima v Mostah niti najmanjše zaslombe in da občani že komaj čakajo na volitve, pri katerih bodo pošteno obračunali s klerikalno bando. Od deželnega odbora sicer ne pričakujemo, da bi vrgel gerenta Oražma, kar bi bilo edino pravilno, zahtevamo pa odločno, da se že vendar enkrat razpišejo občinske volitve in tako pripomore do reda v občini.

Slovensko Planinsko Društvo v Ljubljani priredi dne 3. februarja 1912 v vseh prosto-

rih Narodnega doma v Ljubljani svoj VI. planinski ples. Ta ples se bode vršil v istem obsegu kakor dosedanja planinski plesi in društvo bo posebno preskrbelo za vsestransko neprisiljeno zabavo, in za najvzornejšo postrežbo, katero bo vršilo s pripomočjo damskega odseka v svoji režiji. Za veselico bodo prirejene vse tri dvorane Narodnega doma in bo tudi preskrbljeno za primeren odpočitek. Igrala bosta dva oddelka Slovenske Filharmonije. Ker je prebitek določen v podporo tako potrebnega delovanja za slovensko planinstvo, naj se blagovoli narodno občinstvo in posebno vsi prijatelji planinstva udeležiti VI. planinskega plesa. Na veselo svidenje.

Istrski doželni zbor. Pogajanja zaradi delozmožnosti istrskega deželnega zbora se nadaljujejo prihodnjo sredo.

Tržaško gledališče. Včeraj popoldne se je zopet ponavljala opereta „Punčka“. Gledališče je bilo popolnoma razprodano; na stotine ljudi ni moglo dobiti vstopnice. — Pelo in igralo se je splošno jako dobro. Gdč. Janovo so večkrat viharno aklamirali. — Zvečer se je igrala burka »Anatolov Dvojniki«. Obisk je bil precej dober. Igra je ugajala.

Italijansko-turška vojna.

Tako v Italiji kakor v Turčiji se vedno bolj deluje nato, da se napravi enkrat konec dolgočasni vojni v Afriki. Italijanska vlada je imela začetkom vojne precej sreče, kajti posrečilo se ji je razdvojiti celo socialistično stranko. Toda v zadnjem času je oni del socialistične stranke, ki je proti vojni, postal močnejši in klici proti vojni postajajo vedno silnejši. V slučaju, če pride med socialisti radi vojne do razdora, nastane najbrže po vsej Italiji velikansko protivojno gibanje in vlada bo morala obrniti svoje bajonete proti socialistom, kar pa bi gotovo ne bilo v korist vlade. Zato sedaj, posebno ko je vojni strah že precej zrahljal laško državno blagajno, tudi Italija ne nasprotuje mirovnim pogajanjem.

Turški parlament je, čeprav le z neznamno večino, sprejel spremembo § 35, ki povečuje moč sultana in zmanjšuje moč parlamenta v gotovih slučajih. Mogoče pride celo do razpusta turške zbornice, v katerem slučaju bi sultan skušal skleniti mir z Italijo in se iznebiti sitne Anglije, katere se Turčija najbolj boji. Tudi rešitev dardanelskega vprašanja, katero tako silno forsira Rusija, bi se zopet zavleklo za nedogleden čas. Če doseže namreč Rusija odprtje Dardanel, je Carigrad za Turčijo izgubljen. Evropska Turčija bi hila samo še napol vazalna država,

LISTEK.

Nostradamus.

Sesto poglavje.

Pot k Skrivnosti.

III.

Štirje stražniki.

«Ona je mrtva zame. Mrtva na vekomaj. Kako je morala trpeti, ko se je ločevala od mene za vedno? Kako je morala preklinjati tega sina, ki zdaj ovira edinstvo najinih duš! Ne preklinjam je zaradi njene slabosti. Maščeval jo bom, njo in sebe... toda na onem svetu, kjer bi drugače živel skupaj, bo prebivala ona v eni, jaz pa v drugi sferi... Ločena na vekomaj! Zbogom, Marija, ki sem te tolikanj ljubil... ljubil tako zelo, da sem zavrzel prisego, storjeno svoji materi!... Zbogom, ljubljena! O, da bi pošiljal vsaj še eden tvoj pogled na temno cesto, ki hočem stopiti nanjo!»

Okrog polnoči so stražniki, ki so nadzorovali jetnika, začuli gosto šumenje, kakor v gozdu z železnimi vejami in jeklenim listjem.

«V kraljevem taboru smo, so si rekl med seboj, vsi veseli, da so na cilju.

In res sta se konja kmalu ustavila

docela odvisna od Rusije in tripelentente, h kateri pristopi itak v najkrajšem času tudi Italija, dočim stopi v trozvezo mesto Italije Turčija; to pa samo v slučaju, da ohrani status quo v Evropi, ker azijska Turčija nima za trozvezo nobenega pomena. Zato pa mora Turčija skieniti mir v najkrajšem času, da se popolnoma ne ruinira. Vsekakor se obema državama silno mudi za mir in to so vedno najodločilnejši momenti. Turčija itak dobro ve, da se bodo muslimani borili do zadnjega in da bo morala Italija voditi gerilja vojno, v Italiji pa se oglašajo vedno vplivnejši nacionalni ekonomski, ki povdarjajo, da Tripolis nima nobene bodočnosti. Situacija za mir je sedaj zelo ugodna. Treba je le malo popustljivosti na obeh straneh in vojna bo končana.

Kitajska republika.

Slavnosten vhod Sunjatsena v glavno mesto republike Nanking.

Prvi predsednik kitajske republike je imel svoj slavnosten vhod v glavno mesto proklamirane republike Nanking pretečeni ponedeljek. 21 strelav je pozdravilo novega vladarja kitajske države, godbe so svirale a on, ki je toliko trpel, je stopal po cesti, ki je bila debelo posuta s cvetjem. Ko je položil prisego, je spregovoril, v navzočnosti 10.000 vojakov, svečano, rekoč, da ima po volji vsega kitajskega naroda dolžnost vpletati republikanski red, prepoditi dinastijo Mandžu, ter potem, ko to doseže, položiti v roke naroda demisijo, da si vsa ljudstva obširne domovine izvolijo definitivnega predsednika ljudovlade, ki se bo imenovala „Združene države kitajske“.

Kitajska — rekel je Sunjatsen — obstoji iz petih narodnosti, iz Kitajcev, Mandžurov, Mongolov, Tibetamov in Turkestancev, vsa ta ljudstva se morajo koncentrirati, da se doseže harmonija med temi narodnostmi. Bodoča skupna vlada bo imela nalogo reformirati finance države in urediti pravičen davčni sistem. Prvi korak vlade je storjen s tem, da se s 1. januarjem vpelje nov koledar, s čimer se začne v Kitajski nova era.

O polnoči so vnovič izstrelili 21 strelav, enako kot dopoldne ob 11. uri, ko je Sunjatsen izustil ta velegodovinski govor. Mesto Nanking — pa, ki je bilo še pred kratkim v krvi, plava sedaj v veselju in radosti nad zmago despotizma, ki je kot se kaže, na Kitajskem popolnoma podlegel.

Spravili so jetnika z voza in ga odvedli v prostoren šotor, na katerem je vihralo bandero Franca I. Kralj je bil v šatoru, z nekaterimi svojimi oficirji, s svojim konetablom, ter s sinom Henrikom in Katarino. Bil je blede in shujšan; oči so mu bile rdeče kakor oči človeka, ki pogostoma plaka. Franc I. je dolgo gledal jetnika in ga vprašal naposled:

«Zakaj vas drže v tournouski ječi?»

«Zato, ker sem rešil bolno deklico smrti,» je odgovoril Nostradamus.

«Kdo vas je dal aretirati?»

«Messire Ignacij de Loyola.»

Ob tem imenu se je stresel celo kralj. Več navzočih se je spoštljivo odkrilo. Franc I. je dolgo molčal in premišljal. Nato je povzel:

«Poizkusili ste oteti mojega sina...»

«Nisem ga otel,» je dejal Nostradamus.

«Da!» je rekel kralj s pridušenim vzdihljajem. «Toda poizkusili ste. Iz poročil, ki sem jih dobil o tisti strašni noči, razvidim, da ste poizkusili sestaviti protistrup. Nedvomno je bilo že prepozno...»

Kralj je naglo dvignil roko do oči ter si obrisal solzo. Nostradamus ni rekel ničesar. Ostali navzoči so zrl radovedno na mladega moža, tako shujšanega, da ga je bilo pošastno gledati, in tako boleznega

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Zagreb, 7. jan. Hrvatski ban Tomašič je, kakor poročajo časopisi, na dvoru docela doigral svojo vlogo. Baje je celo sam ogrski ministrski predsednik grof Khuen-Hedervary priporočil cesarju naj Tomašiča odpusti in to predvsem radi postopanja ogrske opozicije v parlamentu in pisanja francoskega in angleškega časopisja, ki se še vedno škandalizira nad zadnjimi sabskimi volitvami na Hrvatskem, pri katerih si je hotel Tomašič s silo pridobiti večino v saboru.

Zagreb, 7. jan. Predsednik sodnega stola sedmorice dr. Aleksander pl. Rakodczay je umirovljen, na njegovo mesto je imenovan Štefan pl. Posilović. Rakodczayev umirovljenje je v hrvaških političnih krogih vzbudilo znatno iznenadenje, to zlasti, ker se zadnja leta politična javnost ni posebno zanimala zanj in se je tudi sam ogibal javnega delovanja. Rakodczay je bil hrvatski ban od avgusta 1907 do 1908. Umirovljenje se različno komentira. Ena kombinacija pravi, da bo Rakodczay zopet imenovan za bana, ker je dr. Tomašičevo stališče zelo omajano. Verjetnejša pa je ona kombinacija, ki pravi, da je bil dr. Rakodczay umirovljen na pritisk bana dr. Tomašiča samega in se tolmači, da je stališče dr. Tomašiča popolnoma neomajeno, ko je zamogel prodreti s svojo zahtevo pri merodajnih krogih. Znano je, da dr. Rakodczay ni soglašal z banovo politiko. Za to kombinacijo govori tudi dejstvo, da navaja uradni list za povod umirovljenje Rakodczayevu 40-letno službovanje.

Zagreb, 7. jan. Za umirovljenje je prošil sekcijski predstojnik dr. Milan Amruš, bivši zagrebški župan. Njegovo prošnjo je vlada vzela na znanje in dr. Amruš je predal posle svojemu namestniku.

Dunaj, 7. jan. Bivši hrvaški ban, znani tiran baron Rauch, ki je insceniral famozni zagrebški veleizdajniški proces, ima baje mnogo šans, da postane zopet ban. Vendar se vest še ne potrjuje.

Praga, 7. jan. Iz Zagreba prihaja poročilo, da bo ban Tomašič v najkrajšem času odpuščen, na njegovo mesto pa stopi bivši hrvaški ban baron Rakodczay.

Lvov, 7. jan. Pogajanja med Rusini in Poljaki glede delozmožnosti galiskega deželnega zbora dosedaj še niso privedla do zaželenega vspeha.

Radi tega bo galiski deželni zbor najbrže sklican pozneje, kakor se je prvotno domnevalo.

obličja, dasi se je govorilo o njem, da mu dajejo tajne sile oblast nad vseni ljudmi.

«Pravijo», je povzel Franc I., da ste ozdravili tisto hromo deklico v Tournonu s pomočjo peklenjskih moči. Častitljivi Ignacij de Loyola nam je poslal pismo, v katerem trdi, da ste živa nevarnost za krščanstvo naše dežele. Toda poizkusili ste ohraniti življenje mojemu sinu. Mladí mož, zaradi vašega časnega in večnega blagra vam ukazujem, odreči se vašemu početju. Idite. Ako vas primejo moje oblastnije še enkrat vas ne bom mogel več pomilostiti. Danes pa hočem plačati dolg hvaležnosti, ki sem ga prevzel po svojem ljubljem sinu. Idite v miru! Darujem vam prostost.»

Ta hip pa je Katarina pomignila Henriku. Princ je stopil dva koraka naprej in izpregovoril:

«Sire ali je dokazano, da je ta človek res poizkusil rešiti mojega nesrečnega brata? To bi trebalo šele doznati. Gotovo je samo to, da je odstranil vse ljudi iz sobane, kjer je umiral ubogi Franc, da je zabranil zdravnikom izvrževati svojo dolžnost in da je ostal sam z bolnikom, dokler ni smrt dovršila svojega dela. V mojih očeh, sire, in v očeh marsikoga drugega ni ta človek nikak rešitelj. Z gotovostjo ga smatram za sleparja, ako ni celo sokrivec.»

Pariz, 7. jan. Francoska vojna mornarica namerava pozdraviti angleškega kralja Jurija V. na povratku iz Indije, na najslavesnejši način. S tem hoče Francija demonstrirati moč tripelentente. V Berlinu so radi teh francoskih priprav silno vznemirjeni.

Pariz, 7. jan. Znani stotnik Lux, ki je v zadnjem času vzbudil tako pozornost po vsem svetu, je odklonil vse velikanske svote, katere so mu ponujali njegovi občudovalci. K temu ga je privedla vlada sama. Vsled gonje nemškega časopisja vlada med Francijo in Nemčijo precej napeto razmerje.

Rim, 7. jan. Iz Tripolisa se poroča, da so Turki pri Ainzari zopet skušali prodreti italijansko bojno črto, kar se jim pa ni posrečilo.

Razne vesti.

* **Potrjena smrtna obsodba.** Kasacijsko sodišče na Dunaju je v četrtek zavrnilo ničnostno pritožbo mizarskega pomočnika Vogta, ki je bil radi umora neke prostitutke obsojen svoječasnno na smrt na vešala.

* **Sleparski poštni sluga.** V Požunu so aretirali poštnega slugo Štefana Kellerja, ki je osleparil pošto za 12.000 kron.

* **Radi vohunstva.** V Koblencu je bil aretiran radi vohunstva neki dunajski odvetnik, ki je služil več let v francoski tujski legiji. Odvetnik je bil kot vohun v službi Francije.

* **Radi prstana se usmrtil.** Inženir Josip Zeberl iz Pasave je izvršil včeraj samomor, ker ga je njegov predstojnik nadinženir po krivem obdolžil, da mu je ukradel zlat prstan.

* **Strašen požar.** V bližini mesta Halle je te dni zgorela velikanska tovarna za sladkor. Požar je uničil nad 14.000 centov sladkorja. Škoda znaša nad tri milijone kron.

* **Žrtev poklica.** Praktični zdravnik dr. Simon iz Cüriha se je pri zdravljenju nekega bolnika sam nalezal. Zastrupil si je kri in je umrl za groznimi bolečinami.

* **Lakota** V provinci Orenburg na Ruskem zavzema lakota tako velike dimenzije, da more kmetje svoje žene in otroke, ali jih pa prodajajo za mal denar.

* **Dve »nuni«.** V ženskem samostanu v Oberburgu so aretirali v četrtek dva možka, ki sta preoblečena v nune iskala v samostanu prenočišče. Prednica samostana je sumljivi nuni takoj spoznala za možka in zadevo naznanila policiji.

* **Revolta v jetnišnici.** Kakor se poroča iz Clermonta na Francoskem, so se te dni uprli kaznjenci tamkajšnje jetnišnice. Raz-

bili so vsa okna, vrata in vse pohištvo. Ko so udrli v jetnišnico orožniki, je nastala pravcata bitka, tekom katere se je posrečilo orožnikom kaznjence ukrotiti. Več orožnikov in kaznjencev je bilo v boju nevarno ranjenih.

* **Požar v poslopju grofa Batthyanya.** V palači ogrskega državnozbornega poslanca grofa Batthyanya v Budimpešti je zbruhnil v četrtek ogenj, ki je uničil ves salon in mnogo zelo dragocenih slik, med njimi tudi neko Van Dykovo sliko, vredno par stotisoč kron. Skupna škoda znaša nad milijon kron.

* **Dvojna ženinova smola.** Ko se je hotel v Schneidemühlu na Pruskem poročiti neki mladi ženitovanjski kandidat s svojo nevesto, je prišel pred poroko k njemu na dom sodni eksekutor in mu zarubil ves denar, katerega je imel v žepu. Nesrečni ženin je dobil konečno še sporočilo, da je poroka prepovedana, ker ni bila pravilno nanzanjena. Res huda smola.

* **Černahora zaprta.** V dunajskem mestnem okraju Hernals je bila gostilna »Černahora«, kamor so se shajali razni sumljivi elementi, posebno takozvani »platiči (Plattenbrüder)«. V gostilniških prostorih so bili vsi stoli in mize k tlom prikovani samo zaradi tega, da niso mogli platiči vporabljati stolov pri eventualnih spopadih in rabukah. Soliden človek tudi ni smel v gostilni odložiti vrhne obleke in klobuka, ker je vse v kratkem izginilo v nepoznane roke. Sedaj je policija to gostilno zaprla. In tako počasi zgineva zadnji ostanek nekdanje zelo nevarne in organizirane zločinske družbe.

* **Črnagora in Vatikan.** Na pritisk črnogorske vlade je Vatikan imenoval za antivarskega škofa dr. Dobrečiča. Začetkom poletja je izbruhnil ravno zaradi tega imenovanja oster konflikt med črnogorsko vlado in rimsko kurijo, ker je ta hotela na vsak način vsiliti katoliškim Črnogorcem nekega italijanskega duhovnika iz Brindisija za škofa, čeprav ni ta umel niti besedice jezika prebivalcev škofije. Vatikanu se je za enkrat ponesrečilo tudi med Črnogorci zavesti gonjo proti slovanskim obredom.

Za kratek čas.

V gostilni: Gost. Natak, prosim račun. Natak: Vse skupaj tri krone. Gost: Ali imate menjati stokronski bankovec? Natak: Imam, prosim ponižno. Gost: Blagor vam, jaz nimam niti vinarja....

Gosp. Ribič je na frančiškanskem mostu potegnil iz vode veliko ribo, ki se je vjela

se je srečal njegov pogled z Nostradamovim; prebledel je in se umaknil. Kaj je videl v tem plamenečem pogledu. Kaj je čital na tem čudnem obrazu, ki se mu je zdel obdan z gloriolo skrivnostne bliskavice?... Kdo ve?... Umaknil se je, iztegnil roko in zajecjal:

«Odvedite tega človeka! On je moj!»

«Kam naj ga peljemo!»

«V zapore papeške palače!» je odgovoril Henrik.

Kraljev tabor je stal kaki dve milj daleč od Avignona. Nostradama so vleki iz šotora in pehnili v jetniški voz, ki je nemudoma oddrdal. Četvorica stražnikov je zavzela svoje prejšnje sedeže godrnjaje nad tem nepričakovanim trudom in iztresaje svoj gnev s psovki in brcami nad jetnikom.

Nostradamus jih ni slišal. Bil je ves izpremenjen. Njegovo srečanje s Henrikom, z njim, ki se mu je vdala Marija, mu je bilo elektriziralo moči. Vihar sovraštva je divjal v njegovi duši, hlepeči po osveti. Hotel je živeti! Hotel je biti prost!

Mladi mož je počival nekaj minut; nato sta spravila nagrobno ploščo na prejšnje mesto in zapečatila grob znova. Ko sta odhajala s pokopališča, se je že danilo. Vrnila sta se domov. Vso pot nista bila izpregovorila besede. Niti za hip ni opešal mladi mož pri tem turobnem delu. Ko pa je stopil v svojo sobo, se je zgrudil nezavesten v naročje zvestega služabnika.

na trnek. Ker je bila pa mrtva, so poklicali g. Ribnikarja, kot trznega nadzornika in živinozdravnika. Le-ta je ribo takoj »raztrenčiral« in konstatiral, da je revica poginila ker je žrla njegove »cajtunge«, ki so jih ljudje v Ljubljano pometali. Uboga «Ribica».

Korespondenca.

Pismo prepozno dvignil, prosim ponovno pismo poštnoležeče pod »Vedno krepak«.

Mali oglasi.

Inteligentna gospodična želi korespondirati z mladi, inteligentnim gospodom pod šifro »Slovenka« poštno ležeče Žalec, Štajersko.

Trgovski prostori se oddajo takoj v najem. Več pove Matej Šafarič Radeče pri Zid. poslu.

Odda se lepo meblirana mesečna soba s 15 januarjem na Poljanski cesti št. 3., prilitje v Ljubljani.

Dve kompletne postelje z žimnicami, blazinami in odejami, se takoj prodaste. Poizve se v upravi »Jutra« v Ljubljani.

Odda se zračna svetla soba s posebnim vhodom z opravo ali brez nje takoj ali s 15 januarjem. Ahaclova cesta 5.

Proda se »Slovenska ljudska kavarna« v ulici Solitario št. 16, Trst.

Dobro izurjena

kuharica se sprejme

takoj za ljubljansko kavarno. Kje pove uprava »Jutra« v Ljubljani, Poljanska cesta 7.

Odda se

večja množina klosetnega papirja (do 7.000 pol na dan) po zelo nizkih cenah, event. tudi zastonj. Ponudbe na upravnishvo »Megle« v Ljubljani, Frančiškanska ul. 8.

Izdajatelj, glavni in odgovorni urednik Milan Plut. Tiska Tiskarna Dolenc (Frn Polič) v Trstu.

Ko se mu je vsled Simonovega negovanja povrnila zavest, se je Nostradamus zaklenil. Šele zdaj, ko je bil sam in brez prič, je izvlekel pergamen, ki ga je našel v mrliški obleki svojega očeta.

Pergamen je bil zapečaten s črnim pečatom. Nostradamus ga je položil pred sebe na mizo in stal pred tem pismom dve uri, ne da bi si ga upal odpreti.

«Tu je vaša zadnja volja, oče moj», je mrmral sam pri sebi. «Podvreči se ji hočem. Tu so vaši ukazi. Izvršiti jih hočem, pa če bi me stalo dušo in življenje...»

Še dolgo je ostal zatopljen v to tajinstveno sanjarijo. Naposled pa je z mirno roko odtrgal pečat. Odprl pergamen in ga prečital z željno naglico. Bilo je le par vrst:

»Nostradamus! To je oporoka Nostradamova, tvojega očeta; in prokletstvo enajstih vekov naj pade nate, ako je zvesto ne izpolniš. Tvojih enajst prvih poizkusov v teku stoletij je bilo brezuspešnih, ker je Volja opešala v tebi. Ako boš zdaj močnejši od Smrti in Strahu, te povede dvanajsti poizkus do zmagoslavja. Bodi torej ob uri, ko poteče tvoje štirindvajseto leto, pred Sfingo in prodri v njeno notranjost. Na svoji poti v nedrje zemlje imej srce iz bron, um ognjen in demantno dušo. In ko stopiš naposled pred obličje Zagonetke, premagaj njeno voljo s tvojo lastno. Nato ti razodene Zagonetka skrivnost vseh skrivnosti.«

Franc I. se je obrnil proti Nostradamu in zarohnel:

«Kaj imate odgovoriti? Na dan z besedo!»

«Nič.»

«Nič, pravite? Pazite!»

«Nič!» je ponovil Nostradamus.

Katarina se je nasmehnila. Ta mladi mož je bil priča Francevih zadnjih trenutkov. Bilo je potemtakem mogoče, da ve kaj nevarnega. Za vsak slučaj je bilo boljše, odkrižati se ga. Kar se tiče Henrika, je prisostvoval brezbrizno temu prizoru; ubogal je samo navodila svoje žene.

«Pazite!» je ponovil krdlj. «To je bilo toliko, kakor obtožba. Poklical sem vas z namenom, rešiti vas. Toda iz vašega molčanjd sklepam, da sami priznavate upravičenost obtožbe.»

Nostradamus je molčal.

«Odvedite ga!» je kriknil Franc I. z besnim gldsom.

«In še jutri naj se ga sodi zaradi čarodejstva!»

«Sire», je izpregovoril Henrik, «ako dovolite, hočem jaz sam voditi preiskavo. Mojega brata smrt kriči po maščevanju. Nikomur drugemu kakor sebi ne bi hotel prepustiti naloge, da utešim s pravično strogoščjo vašo in svojo lastno bolelost!»

«Stori tako, moj sin!» je velel kralj z ganjenim glasom.

Henrik je dvignil glavo. In ta trenotek

M. RAVTAR

delikatesna trgovina in vinarna
Ljubljana — Jurčičev trg št. 3
priporoča svojo veliko zalogo raznih
jestvin, finih namiznih
in desertnih vin, likerjev, ko-
njaka in šampanjca
Export kranjskih klobas.
Slav. društvom posebno nizke cene.
Za veselice dam blago tudi v komisijsko
prodajo.
— Številka telefona 291. —

Priporoča se za vsa v svojo stroko
spadajoča dela

J. ZAMLJEN

čevljarški mojster

v LJUBLJANI

Sodnijska ulica št. 3.

Dobe se tudi izgotovljena obuvala.
Izdeluje prave gorske in telov. čevlje.

Hôtel „TRIGLAV“

na Jesenicah

oddaljen 2 minuti od kolodvora, sobe
za tujce, dobra kuhinja, najboljša vina,
cene nizke.

Kavarna z biljardom.

LOVRO HUMER, hotelir.

MESO!

Vsak dan sveže goveje, telečje, ovčje
ali svinjsko meso od stegna 5 klg.
K 4.80, prekajeno K. 7.— franko po
povzetju razpošilja

F. Jaszovics,
Herincse na Ogrskem.

Kavarna „Central“

Ljubljana — Sv. Petra nasip št. 37.

Danes in vsaki dan

K O N C E R T

damskega in moškega zbor

„Javor“ iz Zagreba.

Začetek ob 9 uri.

Za obilen obisk se priporoča

Vstop. prost.

St. Miholič.

Kavarna je celo
noč odprta.

NAROČAJTE NOVI

jubilejni cenik

s koledarjem, ki se dobi tudi po pošti brezplačno!

Za ženine in neveste

največja izbira, graviranje v poročne prstane zastonj.

Najboljše ure „UNION“.

Največja izbira zlatnine in srebrnine.

Za obilni obisk se priporoča

Fran Čuden v Ljubljani

nasproti Frančiškanske cerkve.

Glavno zastopstvo

za Kranjsko s sedežem
v Ljubljani

odda dobro vpeljana zavarovalnica.

Reflektanti vpošljite pismene ponudbe z navedbo
referenc pod širo «Glavni zastop 1000» na uprav-
ništvo tega lista v Ljubljani, Poljanska cesta št. 7.

Kmetska posojilnica

r. z. z n. z.

obrestuje hranilne vloge po

Stanje hranilnih vlog: dvajset milijonov.

4 $\frac{1}{0}$ / $\frac{2}{0}$

Popolnoma varno naložen denar.

Ljubljanske okolice

v Ljubljani

brez vsakršnega odbitka.

Rezervni zaklad: nad pol milijona.